

V. Leac

toți sunt îngrijorați

Întotdeauna mi-am dorit să scriu poeme pentru doi, trei astronauți ușor distrați, în care abia mai pîlpîie viața; navighează, așa, fără o destinație precisă. Vreau să-ți imaginezi surîsul astronautului stînd acolo, lîngă hublou, la o masă; sorbind din băutură – oare ce-o fi bînd? După lectură să ai impresia că poemul se ridică (din pagină) în vîrfurile picioarelor; te sărută pe obraz; apoi se îndepărtează în fugă; se oprește; se întoarce și-ți rîde în nas, ca un copil șmecher despre care ai impresia că știe secretul fericirii.

între noi

**ce scria pe mănușa de baseball
a băiatului cu părul roșu – mănușa de la mîna stîngă –
îți mai amintești de el?**

cortul familiei neamțu e la marginea pădurii
ca să ajung acasă folosesc binoclul
cînd te privesc mă simt ca un bilet pentru înlocuirea conversației
dacă îmi întorci spatele sunt un naturist nebun

am și eu un pachet de marlboro da-i radio
cînd intru în ceainărie îl scot și-l așez pe masă
apăs discret pe buton
ăsta e genul meu de distracție
majoritatea vegetarienilor sunt extremiști
cu timpul devin FaFaFine
toate astea se întîmplau în urmă cu patru ani înainte de accident
pe atunci îmi ziceam:
dacă vezi un păianjen du-l în șopron
și convinge-l să rămîna acolo
acum port la gît un cv legat cu șnur

vocea surioarei din fața cortului care încearcă s-o convingă
pe mama să plece cu ea în pădure să caute *păstrăvul cerului*
dacă ați vedea-o cît de fericită e
cu ea am pregătit în cele mai mici detalii un videoclip
pentru o formație rock care cîntă într-o plapumă uriașă
tot ea se laudă că a inventat un aspirator pentru pescuit

uneori se postează în fața mea cu o mină de educatoare și zice:
- Cît de importantă e viața ta? Spune, pistrii roșu cu mănușă

de baseball!

- Importantă! La fel de importantă
ca o bilă de bălegar pentru scarabeu.
Ca un cod de bare pentru o mascotă de pluș.
Chestia asta stupidă e jocul ei preferat.

e foarte deșteaptă să știți
uneori nu vorbește cu nimeni toată ziua
scrie pe masă *borderline*.

O altă fază nostimă a fost atunci când
s-a împrietenit cu fetița unei dame de companie
neavînd altceva mai bun de făcut
și probabil plictisindu-se de moarte
a venit lîngă mine s-a sprijinit de piciorul meu
și a încercat să-și dezlege șireturile

uite-o! se întoarce cu mama din pădure,
e numai zîmbet

e foarte atent la tot ce spune S.

pt jacky

ieri m-am simțit ca un ambalaj abandonat într-un gard viu.
tu știi să analizezi mult mai bine asemenea stări;
doar ești expert în nasturi pentru canibali
tu ai o groază de relații, lucrezi cu minorități.

uneori am impresia că de câte ori mă uit în oglindă,
capul mi s-a mărit cu câțiva milimetri.
Sunt disperat, nu mai știu ce să fac. Răspunsul tău e previzibil;
ai văzut și tu că am primit câteva șuturi discrete,
dar presupun că așa se întâmplă într-o galerie.
mă întreb dacă nu cumva am îmbătrînit.

ambalajul ăla despre care îți vorbeam,
a revenit la suprafață purtat de curenții mașinilor;
a fost smuls din gardul viu și dus într-un cartier
unde oamenii se droghează cu șampon.
- și ce-i cu asta? nimic. de aici a plecat totul, îți spun eu.
- ai observat că au instalat un pisoar pentru câini
la toaleta din galerie?
de când îmi doresc lucrul ăsta. a fost ideea mea și a lui jacky.
dar masca de chiuvetă din casa scării ai văzut-o?
ieri, în timp ce urcam treptele, am avut o revelație:
mi-am dat seama de forța,
de expresivitatea acestei măști de chiuvetă atât de neobișnuită.

și am mai observat ceva: am observat că îți plac ridichile.

te poți considera, pînă la urmă, un vierme de ridiche;
ce e nasol e că viermii de ridiche au o viață scurtă și tristă;
și dacă, să zicem, ridichile o să dispară de pe pămînt –
și sunt sigur c-or să dispară într-o bună zi din cauza poluării –
nimeni n-o să știe ce gust au avut ridichile,
mulți nu o să știe nici măcar cum a arătat o ridiche,
darmite cum arăta un vierme de ridiche? ce culoare a avut?
ce mărime? era periculos? etc.etc.
pentru că nimeni n-a făcut vreodată
un film despre viermele de ridiche

S. și două prietene

pentru greenplastic & valchimic

cu puțin timp înainte de a ne hotărî ce-o să facem
două prietene din trupa *priviri schimbate*
s-au apropiat de mașină (eu căutam ceva în torpedou)
-hei!
au!
- te-ai lovit?
(acum și-au așezat coatele pe plafon)
am coborît geamul și - luăm ceva cu noi?
mie îmi plac de pildă pufuleții
dar nu fac din asta un stil de viață.
ah, cât de mult aș vrea să am și eu niște mustăți
ce-ar fi să luăm un bax de galben gazos?
și trei pungi de bake rolls cu usturoi
nu se știe niciodată (am zîmbit) - da, chiar așa.
în caz extrem putem merge pe jos
o să ne imaginăm mai tîrziu lucrul ăsta
(chicoteli în oglindă) - crezi c-o să fie distractiv?
ce urechi interesante ai

ooo e destul de sinistru și sălbatic
putem coborî pînă acolo jos? n-o să ne răsturnăm?
parcă a mai fost cineva pe aici.
și acum ce facem? stai să terminăm de fumat și pe urmă
umflăm salteaua și...uite ce de crengi...
dacă ar fi și jacky daaaa chiar ce mai face jacky?
vezi să nu răstorni cutia aia
o să fac două focuri: unul împotriva țințarilor
și unul pentru noi - ia tu pompa și iau eu salteaua
(acum pun rîme și lansez)
ce gălăgie fac pungile astea

și când mesteci e un dezastru total
nu vine nimeni aici? și dacă vine ce...
- ce fructe sunt astea? mere porcești
- da' văd că și p-aici...
știi un joc cum poți să eviți unele cuvinte
în situații din astea - nu ți se pare că-i frig?
și care sunt regulile? - păi e simplu dacă cineva,
de exemplu, zice: ,acu câțiva ani...' sau ,când eram eu...'
(țineam în dinți un fir de iarbă)
cine-i mai rapid la minte spune: ,a mișcat ceva acolo'
nu știi ce să zic cine a inventat jocu ăsta?
da? (a îndepărtat cu palma scrumul de pe saltea) - ok. putem face altceva
ea a început să povestească despre scene din filme
redate la radio apoi a adăugat
aici o să visez ecologic

bună dimineața gîză ați mai văzut așa ceva?
de ce să adunăm eu zic să mai rămînem
toți o să creadă că s-a întîmplat ceva grav
că ne-am înecat ceva de genu

cu îmbunătățirile aduse la zi jocul poate să aibă mare succes
ce tare ți s-au înroșit urechile
(a coborît puțin geamul și a aruncat chiștocul)
dar și tu ai exagerat
eu zic că ar fi cazul să ne deschidem telefoanele
pune și tu ceva muzică
în cinci minute am și ajuns

ce s-a mai întîmplat în apartamentul lui S.

poate că nu e bine să-mi amintesc
cînd tragi o linie sau cînd tragi o sfoară
sau alte lucruri mărunte cum ar fi prietenii din poze
ace înfipte în tabloul de plută
astea nu-s decît fragmente din alte vieți
uneori închid ochii și atunci apare broasca electronică

cheile cutia poștală oameni analizînd reclame
și o bandă nesfîrșită de ferestre și nenumărate degete –
mîini durdulii păroase și neastîmpărate
ești conștient că urmează să fii examinat
totul a început cu Jacky și Bucur surprinși de o lanternă
în timp ce dezgropau pantoful vecinei
normal că ți-e rușine cum poate să-ți treacă prin minte așa ceva
tocmai acum cînd urmează să plîngă rudele
privește în jur la acești preoți curați și emblematici
toată lumea a aflat că te ascunzi în dulap
și faci jogging printre fustele tale de mătase

cu degetul îndreptat spre tavan îmi arată ceva
care are în spate niște așchii
acum au dat drumul la aparat
(în șoaptă)
el e tipul cu biblia fericirii stă pe un zgîrie nori
cu picioarele înfășurate în ceață cîntă la saxofonul lui bisexual
pe el îl plouă numai de la burtă în jos
stă pe margine și chiar dacă cineva l-ar împinge
el nu ar face nici un zgomot la impact

cineva mă trage de mîină
acum sunt în altă parte
mă ridic și ies pe balcon mă sprijin de balustradă

printr-o fereastră întredeschisă aud:
schimbă dracului...omoară dracului... care s-a așezat...
mă desprind de balustradă și mă întorc în bucătărie

la mine

urc ambalaje
camera e plină de bilețele
în sufragerie o adunătură de consoane în șlapi
despre noi nu se poate spune mare lucru

scheletul de somon din coșul de gunoi ar putea face carieră
dar ce schelet face carieră te întreb
noi știm câteva care au făcut
rochiile tale lungi sunt la fel de misterioase
ca revista *aventuri la pescuit*
holul din apartament ascunde gânduri criminale
ce relație dubioasă ce credință ne leagă
poate sîinii din cana chinezească

scheletul coboară scările acum e la gunoi
e dimineață ușa balconului se izbește
firește că nu e vorba despre mine

ambalajele batoanelor au un efect ecologic
sunt în grădina din spatele garajului
acum decorul din apartament e schimbat
două clone insipide vorbesc de vacanța
petrecută în insule

strada lui S.

sunt în zonă niște obiecte geometrice verzi pe seama lor
unii fac glume că nu se poate să aibă asemenea dimensiuni
că-i o greșală că nu se poate i-o aberație beng
cu piciorul în culoarea geometrică uite că nu se mișcă
naiba să le ia e hazardu tre să fii dus cu pluta îți distrage atenția
faci accidente cine le-a pus aici mie îmi plac cred că-i un spam
îți dai seama că n-are logică un nonsens sunt aici de pe vremea turiștilor
se filmează liniște s-a terminat și ce dacă măi ce dacă
astea-s prostii nu-nțelegi tocmai mă uitam aș iar te gîndești la
peștișorul ăla care avea o bască iar sub bască un bilet pe care scria
de fapt era scris numele tău
nu te mai gîndi nu-i nimic hai

S. face o anchetă

.Ce este literatura?

Literatura este o carte pe care doamna învățătoare o bagă în poșetă.

(B.A 8 ani)

Mie îmi plac desenele.

(F.M 6 ani)

Literatura este pentru copiii săraci care n-au calculator.

(C.T 10 ani)

Literatura este acasă la bunica în dulap.

(K.I 9 ani)

Literatura sunt resturi de mâncare.

(A.G 6 ani)

Literatura este Rățușca cea urâtă.

(T.M 8 ani)

Literatura este ceva...este ceva...

(I.S 7 ani)

Ce este un geniu?

Geniul este un om mic care intră pe ușă.

(M.D 6 ani)

Este un domn cu diplomat care are pe banchetă o păpușă și o broască țestoasă.

Broasca este moartă pentru că așa vrea doamna leopard.

(J.B 8 ani)

Un geniu este un om care știe tot.

(C.L 8 ani)

Geniul vine din Africa. El intră în casele oamenilor prin canale secrete.

(A.S 7 ani)

Geniul este pe cale de dispariție. Se găsește în gheață, pe insule dispărute, și în pantofi.

(A.S 7 ani)

Ce este inspirația?

Inspirația vine odată cu trecerea timpului.

(D.V 7 ani)

Inspirația este Duhul care îți intră în sînge,
merge în creier și îți șoptește la ureche ce ai de făcut.

(G.P 8 ani)

Inspirația este cînd mă ajută sora mai mare la lecții.

(A.P 7 ani)

Inspirația este cînd nu ai ce face cu aerul.

(S.P 8 ani)

Cînd stai prea mult în baie, inspirația se vede la geam.

(A.G 7 ani)

Dacă vorbești cu cîinele, inspirația intră în el și dă din coadă.

(M.T 9 ani)

Noi locuim la etajul 4. Nu avem inspirație.

(D.L 7 ani)

Ce este un autor?

Un autor este la televizor. El a fugit. S-a ascuns.

(C.D 7 ani)

Este nenea Costel care frige castane.

(M.L 6 ani)

Autorul este un om gras.

(I.R 7 ani)

Autorul înseamnă să insiști, să fii activ.

(B.P 10 ani).

S. în timpul liber

dacă ne gîndim puțin
modelul seamăna cu un om
și cîte nu s-ar putea spune despre tipul
din mijlocul camerei și despre un amărît de prosop
traversînd bucătăria înfășurat în jurul corpului

cînd studiezi mult și te rogi după cîteva zile
ai impresia că ți se micșorează sexul
că devii cumva mai tolerant
cu mintea harcea-parcea cocoțat pe taburet
poți privi un perete care nu se întîlnește la colț
cu nimeni
și se trezește scoțianul din tine și începe să danseze

în sfîrșit a sosit artista cu buline
acum trebuie să se ocupe de mine
pa

agenda lui S.

the mother of all groups

gollumb

bujie verde

subgrup

muștar brazilian

creveți murați

chiftea în sepia

perforator de gel

gaz beton

ton mărunțit

e studenta eromanda

capcană pentru pâr

supă de castraveți

urs violaceu

parchet iluminat

dasdsad

lokokamara

a be ce fără

difuzor în doвлеac

porumb în lac

varză

gamainăr

soarece de veneția

pui de barză

cașcaval

cîntece induse

m-au persecutat

zarvă

s t u p o a r e

o zi din viața lui S.

nu fac aici descriere
încerc să inventez ceva similar
acum câteva zile
am găsit pe stradă un bilet
vecinul își otrăvește pisica cu colivă

dacă între timp nu se schimbă nimic
te trîntești pe canapea și începi să te gîndești
la posibilitatea reproducerii unor animale
într-un laborator genetic experimental

îți introduci urechea în tubul de aspirator
și la un moment dat ești surprins de membrii familiei
(cînd te gîndești la asta începi să tremuri
și te trezești cu mîinile pe față
ca atunci cînd nu vrei să vezi unele scene horror)
și sentimentul că ai avut zile mai bune dispare

ești din nou disperat și te gîndești
că nu ai nici o șansă să ieși din asta
pentru că știi că ai făcut multe lucruri
urîte dar necesare
ca să-ți crească nivelul de remușcare

un bilet găsit de S. într-un roman gros, demodat

1. asta-i tot ce am putut găsi despre acest animal preistoric.
alte cărți nu aveau, sper să te-ajute.
2. cutiile cu pește pane se țin la înghețat.
odată dezghețat, nu se mai congelează!
frigeți maximum 3 minute, nu mai mult, pînă se rumenesc.
3. deodorantul e cadou, dacă nu-ți place, dă-l mai departe.
o să aibă cineva nas și pentru el.
aaa era să uit – să nu uiți să mergi la papagalu'
ăla să-mi recuperezi clăparii.
nici nu vreau
să mă gîndesc
că nu i-aș mai
vedea vreodată.
4. banii sunt în *istoria europeii* la pagina 241.
dacă trec examenul la germană te ții de promisiune.
nu ai uitat, da? gata, mă grăbesc spre poștă să nu-nchidă acriturile
alea. abia aștept să-ți povestesc ce mi s-a întîmplat în tren.
5. regret din suflet că n-ai apucat să ajungi la constanța.
rămîne ca de obicei, nu?

amintiri despre S.

pentru păpușa din avion

acolo departe tu îți închei bareta sandalei
rîul e aproape iar nisipul uscat
scoți din ghiozdan căluțul de plastic
hainele sunt atît de ușoare

paznicul e pe undeva pe-aproape
se îndoiește de religia lui

îmi plac cărțile care mă schimbă
care mă fac să mă duc în bucătărie
să-mi aprind o țigară
definițiile se anulează singure
gardul e perfect
dau drumul animalului înăuntru

drone

Noaptea când nu-ți vezi mâna, dar știi că afară are
loc întâlnirea copiilor cu probleme. Îmi crește tensiunea
când îi știu acolo. Mimi, băiatul programatorului care crede
în roboți și extraterestri e acum afară, stă întins pe iarba

și emite semnale luminoase. Lângă el se așează Edy,
prietenul lui care stă două case mai încolo și are ascuns
sub dulap 1 print cu celebrul dictator. El își urăște familia
și întregul oraș, urăște bătrânul continent pentru că, zice el,

pute a rochii demodate. Ce pun ei acolo la cale e secret.
Eu am plantat mai multe microfoane în gazon, îi urmăresc
de mult timp și le știu secretul. Edy e haterul de serviciu
despre care am citit mulți ani mai târziu că a descoperit

o metodă ingenioasă de exterminare. Scria acolo cum a
ucis prin contaminare aproape 100 de oameni undeva în
Grecia, pe o insulă. Despre Mimi nu se știe nimic, se vorbește
în șoaptă că ar fi fost răpit într-o noapte friguroasă de iarnă.

copilul

e vorba de 1 tip singur de 40 care fumează mult în bucătărie.
își amintește cum în urmă cu f mulți ani, pe când era un puști
incert și cu probleme, a intrat în bucătărie unde stăteau la tacla
două femei tinere, mama lui și sora ei mai mică. își amintește

cum a intrat în viteză și-a țipat: Yamamoto Yamamotoooo
așa o să-l cheme pe băiatul meu când voi fi mare.
ele au râs ca nebunele ținându-se de umeri...

acum, în bucătărie, după foarte foarte mulți ani,
fără să-și dea seama, a șoptit Y a m a m o t o...

S. vă spune o poveste

acest obiect mult îndrăgit
pe care aproape toți l-am avut
și de care rareori ne despărțim
pare atât de simplu
dar studiat cu atenție nu pare
îl miroși cu drag îl mângâi ca pe-o sticlă
trece dintr-o mână în alta
uneori vindecă alteori otrăvește
întotdeauna un loc de refugiu
dacă aș fi un obiect asemănător
purtat uneori de vânt
sau pur și simplu uitat într-un loc banal
poate că nici nu merită atât de mult
să vorbim despre el
uneori adormi și te trezești alături
nu cere nimic iar atunci poți renunța
să presupunem că după viață nu există nimic
doar acest obiect

S. citește un posibil poem de Constantin Acosmei

stau în ploaie
cu mâinile în buzunare
număr mașinile
care mă stropesc

no signal

meciul

vreau să vă povestesc despre pădure și despre ozon
despre terenul de fotbal de la marginea pădurii
pe care noi l-am numit așa
în fugă în timp ce făceam echipele
terenul a demonstrat că sîntem într-o formă de zile mari

ei bine vreau să vă spun și cîte ceva despre
cimitirul de lîngă marginea pădurii
vecin cu terenul de fotbal
și despre cei care zac acolo – galeria noastră –
care-și flutură ca de ziua națională coroanele lor de plastic
noi jubilăm de fericire și marcăm gol după gol
pîna și cîinele din cătun pe care John l-a botezat John
dă din coadă și se bucură de meciul ăsta

a venit seara și noi jucam și rîdeam
și tabela de marcaj se schimba mereu
și rîsul nostru era parcă dintr-un film
în care doar ecoul rîsului se aude
coroanele de plastic se vedeau cum se ridică
și coboară la marginea pădurii
Cristos din tablă așa ruginit cum era în mijlocul cimitirului
cu coroană de plastic pe cap părea un lider de galerie

nu ne sinchiseam
jucam ca disperații pasam și marcam
umbra copacilor s-a întins peste teren
John lătra și nimeni
nu a observat cînd mingea s-a pierdut în pădure

Aici în zonă

Se mai văd încă petele de zăpadă printre plopii mohorâți.
Sunt pe dig cu cei 2 copii ai squatterilor din capătul străzii.
Am scos o sfoară din buzunar. Dintr-un lăstar am improvisat
un arc; săgeată din tulpina unei plante uscate.

Soarele mușcă din petele de zăpadă, noi tragem cu arcul.
Cunosc bine digul și pe cei care-și plimbă câinii pe aici, cunosc
proprietarii terenurilor de tenis. Mulți spun că nimic nu-i mai
plictisitor decât digul în partea asta a orașului.

Copiii au adus un braț de plante uscate să umplem strada
de săgeți și țipete. Mai târziu puștii vor ajunge băieți de mingi
la terenurile de tenis, vor sparge geamurile hotelului militar,
se vor ascunde în clădirea căminului, vechiul cămin unde

bântuie fantomele textilistelor și vor petrece acolo nopți întregi.
Nu e nimic rău în asta. Acum soarele a căzut într-o baltă de vopsea.
Poate că au dreptate și ăia care spun că aici nu e nimic interesant.
Poate.

Atunci câinele ăsta cu ochi galbeni - care mă latră când merg
la job cu bicicleta - câinele ăsta frumos n-o să mai fie.
Probabil că și eu voi fi plecat în altă zonă. Petele de zăpadă
și săgețile uscate ale plantelor înfipite în pământ vor fi tot aici.

o după-amiază perfectă

dimineața când presiunea atmosferică
e la limită fiecare în mașina lui cu privirea
pierdută pe bannere cu sentimentele blocate
în mesagerie și cum rulăm așa pierduți dă
peste noi camionul...

acum nu te mai gîndești nu mai există soluții
ești aproape inconștient...visezi
cum flexurile celor de la s m u r d taie caroseria
și în capul tău, acolo, departe, începe să te
preocupe motivul unui copil care rîde non stop

acum sictireala nu ți se poate citi pe față
nimic nu ți se poate citi pe față din cauza
unei măști auzi voci și sunetele unor ustensile
care își fac treaba
e ultimul lucru care te preocupă acum
multe obiecte ar merita alte denumiri
în orice caz e foarte complicat
să te-apuci să dai verdicte

sora unui copil de mingi

uneori îmi doresc să fiu o brichetă pierdută
o brichetă simplă cum erau pe vremuri
cu un corp verde mat, care, atunci când o aprinzi,
are o flacără roșie cât un O mare de tipar.
dar cred că mult mai interesant ar fi dacă aș fi gaz.
dacă aș fi nu mi-ar plăcea să stau într-o brichetă transparentă
din alea cu floare înăuntru
mulți se joacă, fără să-și dea seama, cu o astfel de brichetă
li se pare amuzant cum floarea se plimbă prin gaz
cum trece gazul dintr-un compartiment în altul
în nici un caz nu mi-aș dori să fiu gaz
într-o brichetă de genul ăsta
în schimb tare mi-ar plăcea să fiu gaz
într-o brichetă din plastic mat
și pe urmă cei care au obiceiul să se joace
nu ar ști în care compartiment e mai mult gaz
și nimeni nu și-ar da seama când sunt cu adevărat pe terminate
când mă gândesc la asta simt că îneebunesc de fericire

no signal

cînd ești bored și stai cu juma de moacă pe antebraț
și butonezi la greu și nu-ți vine nimic în minte
și rămîi așa în poziția asta de amărît
în loc să te ridici pur și simplu și s-o tai undeva dracului
stai și butonezi și rupi bucăți mici din talpa bascheților
n-are nici un rost
o să treacă și faza asta îți zici
și scuipi la derută simulezi
mai mult decît ar fi cazul
și în clipa următoare îți aprinzi o țigară
cine ar putea crede că nefericirea asta a ta
te-a adus în pragul obezității
ești conștient că nu poți părăsi bordura
ai epuizat deja meniul
și acum o iei din nou de la capăt

TRIPOFOBIA

când mă întind în pat privirea îmi fuge prin cameră și văd, e inevitabil, câte o gaură, și mă gândesc la altceva; în memorie rămâne o gaură prin care intră și ies obiecte și insecte, chipuri familiare și necunoscute, rânjete, soluții colorate... îmi trag pătura pe cap, iar prin găuri intră și ies, intră și ies... și asta durează mai mult decât îți poți imagina, iar mie îmi crește tensiunea și arunc pătura și țip.

și asta-i un trip.

când te relaxezi la pescuit și soarele te încălzește, și totul ți se pare perfect, vezi cum dintr-un fir de pai iese un vierme verde, și cum nu mă pot abține rup și eu un fir de iarbă și lovesc viermele și viermele se retrage în gaură spunându-și în sinea lui „e plină lumea de nebuni, mai bine stau aici, în gaura mea, atât cât mai pot rezista” – închid ochii și în minte îmi apar plante găurite din care ies dubioșenii și țip, și guta se încâlcește și așa mai departe rup totul și mă zvârcolesc pe mal, și până la urmă ajung în apă, care e și ea plină de găuri...

mai departe vă puteți și voi imagina care-i tripul.

când eram mic mă jucam lângă un mușuroi de furnici și mă uitam cum intră și ies din găuri și mi s-a făcut megafrică de modul în care o furnică intra și ieșea din găurică... și la un moment dat a ieșit altceva pe acolo, și atunci am înțepenit, așa cum eram, cu un pai în gură.

și asta a fost primul trip.

în baie sunt milioane de găuri și cum stau în vană și plimb dușu, și capu mi-e plin de șampon, la final prin găurile dușului ies tăieței și gelatină și alte chestii de care nu vrei să știi... capacul de la toaletă se ridică și ies răutățile alea oribile din reclame, cărora oamenii de știință le spun paraziți, și toate se uită la mine și hohotesc de pe marginea colacului, iar prin țeava de la robinet curge mază verde, acum nu-mi mai arde de duș, mă ridic așa cu șamponul în cap și țip.

și asta-i alt trip.

acum sunt în bucătărie, fac ceva de mâncare și când dau drumul la apă din robinet sar broaște mici și lipicioase, și unde sar acolo rămân, iar prin găurile de la aragaz, prin care

ar trebui să iasă gazul, ies niște duhuri cu blană – bucură-te că nu le vezi – și astea țipă isteric și eu îmi aștept prietena, și când în sfârșit sună la ușă, în ușă stă ditamai lupu. și ăsta-i tripu.

bilete de sinucigaș

Dragul meu prieten,
Mama mi-a cumpărat o cămașă maro.
Eu nu suport această culoare. Nu pot s-o refuz.
Distruge biletul!

Dragul meu prieten,
Nu am nici un motiv întemeiat.
Totuși, m-am gândit mult, trebuie s-o fac.
Înghite biletu, nu vreau să afle nimeni adevărul.
Adio!

Bro,
Nu îmi permit un pistol,
așa că folosesc acest creion chinezesc.
Rămâne ca întotdeauna.

Nu am bani de frizer... adio prietene!

Amice,
Am încercat din nou. E de-a dreptul comic, m-a pufnit râsul.
Încearcă și tu. N-o să-ți pară rău.
Citește cu atenție și urmează instrucțiunile.
Aruncă biletu la

Dragule,
Mama m-a surprins... a zis că mă spune la tata.
Nu mai pot da ochii cu el.
Arde biletul!

Măi,
Crede-mă, e atât de plictisitor să fii manierat.
Fă ce vrei cu biletu.

Dragul meu,
Bunica m-a sărutat pe gură...
Adio.

Dragul meu,
M-am bărbierit, iar din neatenție mi-am tăiat alunița.
Soția nu mai vrea s-audă de mine.
Păstrează biletu. Adio!

Dragul meu prieten,
Inundațiile ne-au distrus micuța noastră casă.
Guvernul a construit una mult mai confortabilă.
Din păcate, în noua casă nu-mi găsesc liniștea, nu pot dormi.
Memorează biletul!

cum e

e confuz

și mai este nu-știi-ce...

- și mie mi-e frică.

- hai, acum ce facem, mergem acasă?

- nu.

- o să fim fericiți, așa-i? nici nu mă gândesc că n-o să fiu fericită.

- o să fim, nu te mai agita.

- promiți, da?

- fericirea nu e decât un cuvânt, un cuvânt în DEX.

o să fim fericiți... te rog liniștește-te

după.

- auzi, am impresia că acolo unde nu sunt eu prezentă se întâmplă întotdeauna lucruri interesante. aș putea să-ți înșir o groază de...

- te rog...

- sunt obsedată de luna de miere. poate inventăm un nou termen, poate reușim... să nu crezi că, în fine, sigur, mă gândeam la altceva; important e că facem împreună acești pași, nu ?

- da.

- și asta e valabil numai pentru noi, nu?

- da.

- crezi c-o să reușim în viață?

- întreabă horoscopul.

după.

- cum poți spune că m-am schimbat atât de mult, nu au trecut decât două săptămîni.

după.

tu ești singura care-mi spune că-s nebun.

cînd am început să explic și eu unele lucruri am fost aruncat pur și simplu într-o tornadă... stai să-ți spun...

cele mai anapoda imagini...

pe urmă mi-ai cerut să le trec pe hîrtie,
ca mai tîrziu să alergi cu ele la blestematul ăla de doctor...
i-ai citit lista cu voce tare – auzi, cu voce tare! – lui maică-ta.

după.

- hai să ieșim. alege tu un restaurant.
îmi stă bine în pantaloni? mă jenează afurisiții ăștia de pantofi.
of, am transpirat toată. ce părere ai de pulovăru ăsta?
nu ți se pare că-i depășit? nu mi-ai văzut geanta?
ce zici, se potrivește? am impresia că mă ignori.

lîngă geam.

- nu ți se pare dubios că nu sunt oameni în restaurantul ăsta?
crezi că spală bani? mie nu-mi miroase bine.
hai să bem ceva și pe urmă mergem în altă parte.
nu-mi miroase deloc bine. ești trist?
pari trist – mi se pare că nu ești atent deloc la ce spun.
crezi că eu nu-mi dau seama. hai, lasă, nu mai fi trist,
o să fim fericiți, o să vezi tu. te-ai uitat la chelner?
arată ca un spiriduș. eu zic să mergem de aici,
nu-mi inspiră deloc încredere.
- spiridușii sunt foarte curați.
- te crezi amuzant?
- eu?
- da, sigur, eu sunt de vină.
întotdeauna încep eu, normal că eu sunt de vină.
tu nu greșești niciodată. dacă ai ști cît sunt de drăguță...
așa-i că nu te gîndești la mine?

fără obligații

mi-am privit mâinile cu reproș
acum îmi dau seama că totul a fost degeaba
M. îți instala XP
ce efect au prăjiturile și țigările
asupra profesiilor care solicită șezutul
mi-ai spus că vei fi corectă cu mine
c-o să împărțim totul pe din două
mereu am fost fascinat de cuplurile care
vorbesc despre dragoste în termeni tehnici

acum sunt într-un parc în fața fabricii de vagoane
iar în spatele meu într-un corcoduș
sunt trei copii care vorbesc despre ghiozdane
am început să dau telefoane ca disperatu
să mă apropii cumva de realitate
pînă la urmă i-am lăsat pe copii acolo în corcoduș
pe drum am improvizat un cîntec:

cînd se va termina petrolu
tu te vei întoarce la mine
cînd se va termina tot gazu
tu vei fi din nou cu mine

cînd se va termina petrolu
mercedesurile vor preda cheile
și lumea va deveni un pic mai tristă

cînd toate fabricile se vor închide
și toate băncile vor da faliment
cînd se vor termina toți banii
tu te vei întoarce la mine

în *boul roșu* am întîlnit un băiat eclectic care propovăduia reîncarnarea
mi-am zis c-o să mă plimb toată noaptea prin oraș

în *dum-dum* m-am împrietenit c-o ungueroaică roșcată și c-un instalator
cu ei am avut o discuție foarte interesantă
m-am mai plimbat o oră
la ghereta pătrată am băut o cafea
și i-am turnat vînzătoarei o tonă de minciuni
că mi-a ars casa și-am rămas pe drumuri
că sunt singurul supraviețuitor
și alte tîmpenii de genu ăsta care i-au smuls cîteva lacrimi
printre suspine mi-a povestit că și ea a fost jefuită
că i-au spart hoții casa și i-au furat 54 de oițe de pluș
întreaga ei colecție îți dai seama sunt dărîmată
am mai dat o tură prin *boul roșu*
în final am adormit în stația de tramvai

despre viitor

este indiscutabil că valul uriaș
va străbate uscatul cu o viteză uimitoare.
e greu să-ți imaginezi o asemenea viteză...
pleștii sunt undeva ascunși în val, chiar pe creasta valului,
nu au nici o șansă, așa că stau acolo...
valul se izbește de un munte - bum!
iar pleștii sunt aruncați în deșert.
toată lumea crede c-au murit;
e doar o impresie, o falsă impresie.
acum vă rog să fiți atenți:
- priviți cu atenție această pată.
vedeți că se mișcă ceva foarte foarte rapid și se îngroașă?
ei, bine, domnilor, e viermele cu maxilar dublu.
el se naște în interiorul pleștelui și pe urmă îl mănâncă –
ați văzut? e foarte simplu.

pe urmă, după miros, vine melcul-cangur –
îl puteți vedea în această imagine;
are un singur picior, acest picior a fost cândva coadă.
viața este extrem de dură în deșert.
totul se petrece foarte foarte repede –
și când nici nu te aștepti apare șopîrla-libelulă
care aleargă/zboară cu peste 115 km pe oră.
înșfacă melcul și-l devorează ultra rapid.
șopîrla-libelulă este sufocată de o floare capcană.

totul se petrece... viața este extrem de dură...
acum vom intra în super-pădurea uriașă:
- vedeți cum se mișcă pădurea?
v-ați speriat, așa-i? nu vă faceți griji.
e un mamut cu opt picioare, e vegetarian.
- vedeți pata asta verde de pe copac?
se tîrăște după mamut

și face în așa fel încât mamutul să calce în ea;
e extrem de inteligentă: și-a stabilit sediul în mamut.
vă vine să credeți că această pată necunoscută nouă
aduce mamutul în pragul disperării?
la început ne-am minunat și noi.
totul se petrece foarte rapid.
peste două milioane de ani viața va fi extrem de dură...
v-am prezentat aceste imagini pentru a vă face o idee
despre cum va fi viața pe pământ.
totul se petrece foarte foarte repede.

DEZOSATA

cînd mergi pe stradă, pașii purtîndu-te unde vor, și în cap îți sună zgomotul a 100 de ștampile și ai senzația că ai ațipit, deși mergi pe stradă de nu știi cît timp și nu mai știi la ce te gîndeai și, pentru moment, intri în panică, pentru că știi că cineva, din spatele unei perdele te filmează; și atunci începi să-ți pipăi buzunarele după chei; și imediat ai senzația că n-o să mai găsești nimic, niciodată; în clipa asta simți o mînă pe spate și în clipa următoare transpirația ți-e deja pe frunte și șoptești ceva ce nu auzi nici tu. Nu te speria. E dezosata.

cînd dormi și te trezești brusc, te trezește zgomotul unui pahar spart, aruncat de undeva de sus pe asfalt, poate de la ultimul etaj; și te gîndești pentru o clipă: o fi aruncat cineva cu un pahar de apă după un cîine... și automat, în clipa următoare, îți trece prin minte: cine să arunce cu un pahar la ora asta, doar eu locuiesc la ultimul etaj; sunt în pat și dorm; și nici un geam nu este deschis, deși ai senzația că este deschis – perdeaua se mișcă și ea. Nu te speria. E dezosata.

cînd stai singură în bucătărie și fumezi, fumezi dintr-o pornire autodevoratoare; și te gîndești că și alții - cei mai mulți - mîncă tot dintr-o pornire cumva asemănătoare: ai impresia că vor să se sinucidă mîncînd; și așa cum stai și fumezi (poate că ești nervoasă sau agitată, nici tu nu-ți dai seama) auzi telefonul sunînd; acum țigara îți tremură între degete; ai senzația că telefonul n-o să înceteze niciodată; și nu ai nici un chef să răspunzi, de fapt nici nu poți răspunde; ai prefera să crăpi în clipa asta decît să mai auzi telefonului. Nu te speria. E dezosata.

dacă visezi că ești încurcat într-o pădure de vareci, și în jurul tău înoată/plutesc tot felul de vietăți și obiecte; dar cel mai agresiv ți se pare că este un aspirator pe care cineva a scris FAKIR; și tu încerci să ieși la suprafață (ești conștient că ești foarte aproape de suprafață, pentru că vezi lumina soarelui deasupra apei), dar varecii ți se înfășoară în jurul tău, pentru că mișcările tale sunt dezordonate și nimeni nu se găsește în pat lîngă tine ca să te trezească, iar icoana-calendar de pe noptieră, pe care ți-a dat-o ieri o fetiță, nu te poate trezi – acum vezi cum se apropie și vidrele. Nu te speria. E dezosata.

cînd te îndrepti spre piață întrebîndu-te dacă umflatul baloanelor poate fi un mod de a te droga; și cum mergi așa treci pe lîngă geamurile uriașe ale băncii din colț, abia te poți

abține să nu te privești în oglinda lor, și-ți pui problema că tipele frumoase și serioase, cu un aer dulce, n-ai cum să le vezi, ele stau ascunse în bănci și lucrează la credite, calculează; și ăsta-i adevăratul motiv pentru care pielea lor este atât de albă; ele nu se expun la soare niciodată; și cum mergi așa mai departe cu gândul, de data asta, la filme istorice și SF, ți se face pielea găinii când privești mâinile oamenilor din piață, cum stau ele întinse, te gândești că o mână din asta, într-o bună zi, te-ar putea atinge și în locul ăla s-ar așeza imediat o muscă; acum privirea ți-a căzut pe un breloc șoarece cu tricou; și în clipa asta simți cum cineva te împinge de la spate. Nu te speria. E dezosata.

hei, stranger

Mălinei, care a dansat toată viața salsa.

inbox

Oricît m-am străduit nu am găsit o formulă mai potrivită – e drept, nici nu am depus eforturi uriașe – așa că îți scriu în grabă, în scurta pauză de aerisire a camerelor:

Dragul meu Răsfățat Durduliu,

dintre toate promisiunile pe care mi le-ai făcut – și zău, sunt o droaie – doar una ai dus-o pînă la capăt. Nu mă deranjează faptul că ești un afurisit umflat cu atenții, dar nici nu pot spune că sunt o norocoasă cu un individ de genul tău. În final o să afle toți c-o urăști pe Alina și - țineți-vă bine! - că în fiecare joi dimineața îți înfunzi urechile cu staniol, că le răspunzi celor care te privesc (știi tu la ce mă refer, la păcătoasele tale de mațe) cu: Nu. Sunt doar zvonuri. O să urlu în gura mare...of, nici nu mai știu cu ce să încep, cu Maica Domnului de la oglinda retrovizoare? Sau cu *Cina cea de taină* văzută din spate? (ideea asta cu *Cina cea de taină* văzută din spate mi-a plăcut). Când mă gîndesc la tine mă simt ridicolă și amărîtă ca o bandă scoci pentru oameni zgîrciți. Dacă te pricepi la calculatoare nu înseamnă că ești un băiețaș deștept, așa cum crezi tu. Când te-am întrebat: cu ce-i mai presus ortodoxia decît coca cola? Răspunsul tău a venit cu întârziere, și atît de încet l-ai spus de parcă ai fi fost botezat într-o biserică gonflabilă. Nu zic că nu ai și tu momente cînd ești simpatic, însă degeaba, momentele astea mai mult te ocolesc. Am impresia că pentru tine indolența este o stare de confort. Să știi, vorbesc serios, dacă nu-ți duci pînă la capăt promisiunile, într-o bună zi am să te las baltă – tîmpitule! și n-o să mai fie timp, nici pentru regrete, nici pentru altceva. De data asta sunt cît se poate de serioasă.

Cu neliniște,

Inima ta tristă și depravată.

aici e jalea de pe lume

subiect: morsa

Eu sînt. Stau tolănit în pat, beu șampanie și încerc să-ți scriu ceva de să te ridice-n aer. Cred că te înțeleg atunci cînd spui că e imposibil să te abții . Ești o țumpi-lumpi. Și mie mi s-a întîmplat ceva: mi-am cumpărat un fular verde, cu dungi verzi. Simt că se apropie momentul cînd trebuie să părăsesc locul ăsta și nu mă pot gîndi la altceva decît la nenorocirile ce m-așteaptă. Am avut un Crăciun teribil. Trei zile nu m-am ridicat din pat: cred că am văzut pe puțin 20 de filme. Nebunie! Printre altele, zilele astea am fost într-un tur împrejurul insulei. Nu m-am putut stăpîni... de fiecare dată cînd deschidea gura eu începeam să plîng – traalaalaaa. Sunt un amărît de bursier care visează să descopere ceva, să întîlnească marea dragoste, aici printre ghețuri și foci. Nu încerca să înțelegi ceva. Majoritatea sîntem psihotici.

Într-un colț de munte era o cascadă, ne-am așezat pe spate în zăpadă, zgomotul apei ne acoperea vocile, am continuat să vorbim așa mult timp. Niciodată nu am fost atît de sinceri, cu toate că nu auzeam nimic, simțeam perfect ce vrea să-mi spună. Fericit? E puțin spus. Poate îți trimit niște poze.

Tot în Nordkapp.

și eu care

credeam k mi-ai scris. Încep să mă
sint vinovată că n-am mai trecut pe la rotitor.
Uneori am impresia că sunt ușor defectă.

un cretin de la litere a scris pe o
bancă LEAVE each day of your life as if it were the
last one. Ce filozofic sună prostia altora! Așa că hai
să ne părăsim fiecare zilele,
poate ajungem cândva la antipozi.

Nesimțita de știi tu cine nu mi-a scris să-mi zică detaliile.
Acum îi dau niște bip-uri să-și amintească,
poate o fraieresc să mă sune ca să-mi fac minute.
Sunt adorabilă.

Doamne, proștii sunt ca lipiciul pt șobolani;
o dată ce se lipesc de tine nu-i mai dai jos nici cu
șocuri electrice. Știi tu despre ce-i vorba.
Acum mă car pînă acasă pentru 1 pipi scurt și
apoi plec la înot, așa că trebuie să Pa Pa Pa
Știi că ești singura persoană care îmi place.

uite ce ți-am cumpărat

eu vreau să vii în februarie pentru că mi-e dor de tine
trăim într-o lume în care nu merită să faci nimic trainic
dar totuși e o lume așa de frumoasă încât simți că înnebunești
când te bate vântul ăla rece și tîmpit în față
trăiești paradoxal când afli că paznicul inimii e-n grădină
sau în piață închis într-un borcan
te bucuri de intensitatea vieții
în același timp nu am nici un motiv să mă ridic din pat dimineața
dar totuși cum să trăiesc altfel o răceală o migrenă
o mașină care mă stropește pe pantaloni
un zîmbet de copil văzut printr-o mască desenată
pe geamul aburit al mașinii e singura imagine care ne poate salva
doi orfani de 8 ani care sunt frați
îi văd tot timpul de la geamul dormitorului cum cîntă la semafor
și sunt îmbrăcați unul cu o bluză roșie și unul cu ceva incolor
orfani complementari? știi ce dor mi-e de tine
habar n-ai.

Aici Radio Berlioz

Locatarele camerelor 605 si 610 îți urează cu drag –
LMA! LMA!

Acum de la mine: aici a venit primăvara, e super cald
și un soare numai bun să te plimbi la braț cu multimaginatul.

Azi nu prea se întrevăd flori pt mine – eh, asta e.

Mai târziu mă întâlnesc cu Laura la o cafea.

Poate pe drum oi primi și eu un ghiocel de la poliția rutieră.

Și nenumărate fructe clandestine, na!

Sper că acum ești bine, suficient de treaz

încât să poți auzi cântecul ce urmează.

Te sun peste juma de oră.

<http://www.youtube.com/watch?v=PHT0pKMkokU>

Ei, cum e acasă? Nu-mi spune ca să nu se acutizeze doru.

Pe aici nu-i mare brânză, după cum probabil ai aflat deja,
sîmbătă seara am ajuns din nou *La Nerv*. Mersi că mi-ai răspuns.

N-am înțeles nimic din povestire, dar ideea de mahmureală generală pare mișto.

Nici eu nu știu exact ce e înăuntrul meu – chestia asta mă scoate din pepeni.

Ei, dar sunt sigură că vei dansa și tu, doar e *Lunea Cincizecimii*.

Și nu uita să-mi trimiți poze cu fularul tău verde.

Aștept să-mi spui prin ce stări mai treci.

A ta, etc. etc.

sunt conștientă că lucrurile n-ar mai fi la fel

1. Hai să-ți povestesc. Sîmbătă am fost la Lucille, că a fost ziua ei. Andreea e amorezată de amicul ei Sam. Lucille de un coleg de școală, dar încă nu s-a întîmplat nimic; noi îi tot spunem să acționeze, că timpul trece. Monica e tot cu Diego și le merge bine. Iar eu... mie tot nu-mi vine să cred ce se întîmplă.

Partea cu "trează" urmează în seara asta. Eu cu Monica și Adela am mers miercuri la dans și Adela și-a reîntîlnit columbianul, erau și prietenii lui acolo. Am învățat să dansez salsa. E mirific. M-au învățat tipii pînă n-am mai știut de mine. Ieri am băut tequilla cu Torres și la cît de tare m-am amețit era să mă apuc să-i scriu lui N. că-l iubesc. Bine că n-am avut credit. Cam asta s-a întîmplat în ultimul timp.

3. Eu și Elena, trase-n minijupe, am mers bineînțeles să dansăm salsa. Aici ne-am întîlnit cu niște amice & amici comuni. Și una din amicele comune i-a zis unui amic de-al ei, pe care nu-l cunoscusem pînă atunci, să ne ia pe careva la dans. Și mă ia omul la dans.

Doamne, nu m-a mai dansat nimeni așa. La un moment dat amica noastră comună îl oprește pe tip, să mai danseze și cu cealaltă fată. Dansează amicul, și pe urmă iar mă ia la dans. Mîine seară avem întîlnire. E din Peru, îl cheamă Jesus, și are niște ochi negri care ard. O iau razna!

9. Peste cîteva săptămîni mă întorc și jelesc de pe acum. Vreau să rămîn aici, cu gașca de sud-americani, să dansez salsa tot restul vieții. N iar a înnebunit. Mă sună de 10 ori pe zi; mi-a comunicat de bună voie și nesilit de nimeni noua lui parolă de mail. Deci, ține-te bine, plec cu el în weekend. Familionul știe c-o să fiu cu tine și Magda.

Dacă se întîmplă vreo nenorocire telefonică, mă anunți, că mă scot eu cumva – zic că n-ai mai venit pt că și pt că bla-bla-bla.

5. Bucură-te de locul minunat în care ești. Eu momentan aș da orice să fiu pe o insulă cu dinozauri. Nu-s bine, nu-s bine cîtuși de puțin. În fiecare seară ies, stau la masă, beau ceva și plec. Deci: stăteam la masă cu paharul în față, și la un moment dat am scos o foaie și-un pix, și-am scris o scrisoare unui sud-american. Pisica mea e bolnavă. Foarte bolnavă. Mă plimb ore în șir prin casă încercînd să găsesc o ieșire. Sper să dau mîine de tine.

Disperarea în persoană.

inbox

Înainte de a-mi da duhul o să mă așez pe balansoar, lângă caloriferul electric; sunt un nostalgic, ce mai, o să extrag o foaie din carnetul meu preferat (ca de obicei, cu ceașca pe calorifer) și-o să scriu cu carioca (pe care chiar tu mi-ai dat-o) că ești un mincinos! unde sunt cele *zece fabule cu oameni pentru animale*? îți aduci aminte? Eram într-o noapte în Ungaria, pe malul unui lac artificial, la pescuit de somn african. Ți mai aduci aminte că la un moment dat ai dat cu piciorul peste cutia cu rîme, asta din cauza blestematei tale de beri, și cît ai zice pește toate au dispăru; și, cum nu mai aveai ce pune pe cîrlig ai pescuit un timp cu acu gol. ai uitat, așa-i? domnul din sînga, ăla ce fuma non-stop, te-a văzut, a venit lângă tine și ți-a întins o lipitoare, de fapt o bucată de lipitoare, a împărțit cu tine ultima lui lipitoare. După nu știi cît timp l-ai întîlnit, zic de domnul ăla amabil cu lipitoarea, în piața de *animale mici*, tu vorbeai cu fratele lui Buss despre țipari – scuze, dar m-am gîndit să fac apel la toate trucurile din oraș – , s-a apropiat de tine și: Ți aduci aminte de mine? Nu, cred că mă confundați. Nu, sunteți imposibil de confundat – pe fața lui era un amestec de îngrijorare și curiozitate – eu v-am dat lipitoarea atunci, seara, cînd pescuiați cu cîrligul gol. Aaaa, îmi aduc aminte. Da, da, și n-ai mai apucat să adaugi nimic pentru că domnul și-a cerut scuze în viteză și a dispărut după cuștile de canari, care erau în spatele vostru. Pe drum te-ai gîndit mai atent și-ai început să-ți faci probleme de conștiință. Că te-ai comportat execrabil, asta e clar pentru toată lumea. Ar fi trebuit să mergi, așa cum ai promis, în fiecare duminică în piața de *animale mici*, să te trîntești în genunchi la picioarele lui și să-i ceri scuze pentru că nu l-ai recunoscut. Poți să-mi spui de ce nu te-ai dus? Poți? De ce tot amîni, crezi c-o să scapi? Ar fi cazul să mergi chiar duminica asta. Dacă mergi o să-ți fac cadou șirul ăsta de perle ●●●●●●●● pe care mi l-a dăruit, acu cîțiva ani, de ziua mea, căpitanu Nemo.

max o max

Cred și eu că ți-a prins bine bustiera. Știi, când apar prima dată căpșunile și ți-e poftă că nu ai mai mâncat d-un an? Sau zmeura? Prima pe care o pui în gură are ceva special. O guști, e ca și cum n-ai mai fi gustat niciodată zmeură. Vezi că lumea încă mai face cadouri spontane? Fii atent: am fost ieri la un centru comercial și am belit ochii aproape 4 ore, aveau tot felul de mâncăruri, de nici n-am știut ce sînt. Erau două tipe îmbrăcate în plastic care făceau reclamă la aspiratoare. L-am văzut pe O., să vezi ce palpitații m-au apucat. După prînz am fost puțin amețită, poate din cauza salatei de legume. Acu mă gîndesc la ceva nefolositor și rezistent. Cred că ar trebui scuturat un pic (zic de O); cineva ar trebui să-l apuce de guler și să-i tragă vreo două palme pentru binele lui. Stai liniștit, ți-am primit mesajul, dar nu-ți mai răspund la telefon când ai tu chef. Dacă nu-ți răspund să știi că sunt vraiște. Aștept să-mi povestești, atunci când prinzi undele, cum e, mor de curiozitate: orașul, camera, ce faci exact, omenii sunt ok? Pune-ți curu pe-o bancă și vorbește-mi. Las, nu te mai gîndi, poate sunt moștenitorii celor pierduți pe mare. Sunt frîntă. Tocmai ce-am venit de la un film la care-am plîns ca o florăreasă. Cred c-am slăbit vreo 5 kile. Desigur, acum vorbește alta în locul meu. Aștept vesti. Fii cu antenele ridicate, socializează.

de-o lună sunt în spania

Aici lumea e agitată, își flutură disponibilitatea sentimentală pe străzi – închipuie-ți că umblă cu pancarte. Așa. Deci, băieții nu stau pe gânduri, toți au prietene, dar noi, noi ce facem? Noi stăm și plîngem pe perna sub care se află poza lor. Așa nu se mai poate! ar cam trebui lăsat acolo ce e de lăsat, privește cerul, ești pe podium, dă din fund, ai grijă la țoale, intră pe mega-power, fii cu ochii-n patru, că nu se știe niciodată cine apare după colț.

Ai văzut că pînă la urmă a meritat toată oboseala acumulată, că ai reușit să-ți dai seama cine ți-e prieten și cine nu – lasă-te dus de furtună și-ai să vezi c-o să prinzi din nou crabi de zăpadă, așa ziceai cîndva. Cît despre ravagiile făcute de tine, știu că nu te dezminți; n-am înțeles, totuși, de ce toată lumea e-nnebunită după filmul lui T. M-ai răscolit total. Ce n-aș da să fiu și eu măcar pentru o zi, acolo, cu tine, printre ghețuri; poate ca-ș boci non stop, cine știe? poate că la un moment dat n-aș mai rezista și m-aș arunca dracului în fiord.

Azi am revenit în Barca după o vacanță prelungită, mi-am văzut programul și mi-am zis că e curată bataie de joc. După vacanță întotdeauna e super trist. Orașul e schimbat total. Seara în trecere pe la o expoziție de arhitectură; m-am simțit destul de aiurea pe acolo, așa că am luat un taxi pînă acasă. Acum sunt în cameră, privesc pe geam luminile orașului. Trebuie să fac curățenie, că aici totu-i înecat în praf. Sunt de-a dreptu insuportabilă, nu? Simt c-o iau razna. Nu-mi mai scrie. O să plec în curînd de aici.

Cu nostalgie,
Dansatoarea nevropată

Măi, broască de hîrtie

Văd că nu răspunzi.

Probabil că ți-ai pierdut iarăși încercătorul,
încerc mai târziu; dacă nu, ne vedem miercuri
la chioșcul răsturnat.

Sunt foarte mîndră de jobu meu: azi am desenat niște pantofi
pentru animale de companie.

Dă și tu un semn, nu-ți mai da ochii peste cap
ca damnații ăia de la teologie.

Să nu-mi spui că nu ți-ai găsit borcanu cu mostre.

Cînd am ajuns în hol am avut parte de 2 surprize:

1. Mi s-a umflat parchetul în toată casa,
e un ditamai podiș în mijlocul camerei.

Cînd stau pe canapea am impresia c-o să mă prăbușesc
într-o prăpastie.

2. Mi-au tăiat curentul.

Dar cum să plătesc cînd mie nu mi-a venit niciodata vreo factură.

Mai tot timpul mă simt de parcă aș fi întîrziat undeva.

Aici în zonă s-a deschis un magazin cu mîncare pentru cîini bogați.

În fine, îți dai seama ce necăjită sînt.

Dacă n-ar trebui să refac tot parchetul ar fi ok.,

acum casa arată de parcă aș avea viermi gigantici sub podele,
ca-n SF-uri. Aaa era să uit, îl știi pe Dan, da? Ce crezi că face?

Scrie *Enciclopedia piticilor*, îți dai seama.

Anyway, nu prea mai are rost să-mi dai mesaj, ne vedem
joi. Am vrut doar să dau un semn de viață.

În viteză, Transpirata.

inbox

Adevărul e că era cît pe ce să punem mîna pe telefon și să-ți povestim tot ce ni s-a întîmplat cu cîteva minute în urmă. Ce bine că nu te-am sunat, nici nu știi cît ne bucurăm. Sunt momente importante în viață de care nu-ți mai aduci aminte, dar îți amintești cine știe ce porcărie care se desfășoară simultan, undeva lîngă evenimentul ăsta important, cum ar fi: poștașul e o namilă roșcată cu sprîncenele vopsite în negru. Din tot evenimentul doar replica asta îți rămîne în memorie, și oricît te-ai chinui ea nu dispare, o duci cu tine în mormînt. Dar chiar în clipa cînd am apăsat tasta verde a telefonului ne-am dat seama că ești plecat la o conferință. A trecut pe la noi un tip scund și slăbuț, șaten, avea ochelari cu lentile numărul 9. Ne-a întins mîna și s-a prezentat. Închipuie-ți, avea pe deget un inel de aur în formă de crocodil. L-am apucat de deget. Ce vrei să faci, ne-a întrebat. Ochii i se măriseră, asta am observat prin lentile. Nimic. Ne dați voie să ne uităm la crocodilul tău de aur? S-a luminat la față – acum în ochii lui nu mai era spaimă și uimire, ci exaltare. E frumos, așa-i? Să știți că e plin. Și ca să ne dovedească a lovit ușor cu vîrfurile unghiei în el. Sincer, nu ne-am dat seama dacă e gol sau plin. E făcut la comandă din plăcuța primită de la sora mea mai mare. Cum adică? Plăcuța a fost a bunicului care avea un ochi acoperit cu aur. A fost rănit în război. E o poveste lungă. În testamentul lui era scris că „nepoata/nepotu care se va naște ultimul va moșteni plăcuța”. Eu sunt un accident. Și crocodilul?... Ideea mi-a venit de la un film de desene animate. Filmul ăsta cu desene nu este cu crocodili, doar la un moment dat trece în viteză, pe ecran, un crocodil. Imaginea lui o am și acum în minte. Profesorul meu de desen s-a chinuit cîteva luni pînă a reușit să redea perfect imaginea crocodilului din mintea mea. Eu sunt unghur...știți. Asta e tot ce vă pot spune. Ne-a zîmbit galeș și a plecat. Acum că am rămas singure ne gîndim la o altă întîmplare: la povestea aia cu zmeul care se înălța deasupra trestiiilor – îți mai aduci aminte, da? Abia așteptăm să ajungi acasă. Ți-am pregătit o surpriză. ♀♂

Cu respirația tăiată,
veșnic îndrăgostite, Pupezele tale dezbrăcate.

restaurante de situație

Sunt în situația că mă dau problemele afară din casă, dar am zis că mai întâi să-mi beau cafeaua. Dacă e s-o luăm în foarte general, sunt ok. Părinții sunt plecați în vacanță, iar eu nu m-am prostit încă cu desăvârșire. Dacă vrei să intrăm în detalii îți mărturisesc că uneori mă pocnește câte o migrenă. Mă întreb ce rost are să faci 100 de chestii, decizii multicriteriale, ca la mate. Oricum, dacă pînă la... adică dacă o să ajung să fac supă de hîrtie, îmi iau lumea în cap și mă arunc peste pod. Din punct de vedere practic acum am breton. Mi-am cumpărat aprox 250 de grame de biluțe colorate – îmi fac mărgele! Îți trimit ceva mișto (am găsit-o într-o cabină de probă).

domnu de la 2, un tip pedant, e scenaristu
care-și lovește dantura cu pixu, în timp ce soarbe din kf.
și cum nu poate exprima ceea ce vede în mental,
își zice-n gînd: sunt cel mai mare căcănar.

acum obiectivul-i la 1, chiar su' domnu de la 2,
și filmează-o mîină înmănușată cum deschide gazu
în timp ce doamna T., soție de regizor, e la duș,
cu gîndul la ăl de-și sparge smalțul, cu un etaj mai sus.

se simte-n tot hotelul cum în aer e *bad juju*.
nuuu – strigară toți cei 9 frați – nuuu. n-o
lăsați s-aprindă becu: săriți! opriți-o!
dar prea tîrziu. și toți văzură cum afixu
de pe frontispicu hotelului zboară...

acum doar scenaristu, rămas la 2 ca
prin minune, uimit privea în jos, spre
1, care prin *bad juju*, ajunsese la parter.
iar pe măsura lui iubită de kf stătea
un aparat dentar isteric, care țipa:
acțiune! acțiune! se filmează.

Aseară am dat gata primul șir roșu-coral. Uite că m-am luat la povești și mi s-a terminat cafeaua. Deci, dacă ți se pare că spun chestii dubioase, nu e vina mea. Sunt amețită. Nu te-am mai văzut de... de-astă vară, de la ceva eveniment ha-ha-ha – tu te-ai cărat rapid.

M-ai întrebat dacă mă simt bine. Da, ți-am răspuns. De fapt am mințit, cineva murise de câteva zile și nu eram bine deloc. Să știi că te urmăresc, mă amuză foarte comentariile tale despre neologisme și adjective. Acum și eu sunt ușor pleoștită, în ultimul timp tot mai des, mesajul tău de ieri m-a scos cumva. O să inventez o teorie despre viața noastră. Ce se mai aude cu excursia? Nu se mai face? Sper că nu râzi de mine. Ar fi cazul să închei naibii. Hai, acum închide ochii și imaginează-ți că ai parte de cel mai mișto masaj – zîmbește.

sunt în pat

N-o să-ți vină să crezi ce se întâmplă aici. Colegul de laborator a clacat, vorbește aiurea și a devenit aproape incontolabil. În general nu prea comunicăm și atunci când o facem o facem în termeni tehnici. Acum e la spital sub tratament, imobilizat la pat, iar un dr. paranoic îl amenință cu șocuri electrice în cazul în care ar avea de gând să sară pe geam, sau mai știi eu ce. Îți transcriu telegrama primită de la A. "Jacky e f trist că ai plecat. Nu poate să conceapă așa ceva. Cum se sinucid soricarii? Poate își bagă capul într-o vizuină și rămîn acolo pînă se sufocă. Te iubim!"

În ultima vreme stau mai mult pe plajă, joc schije pe apă. Aici plouă aproape tot timpul, mai nou fac febră și cîteodată urlu doar să știi că încă mai trăiesc. De cînd am ajuns aici am o senzație de inutil + regret. M-am împrietenit cu violonistu, locuiește într-un fel de baracă, aproape de mal, ultima dată m-a servit cu ceai și dulceață de coacăze; are un cîine foarte bătrîn, îl cheamă Bruno. După o oră am fost terminat cu totul. Cînd mă gîndesc la anii trecuți, am impresia că un tip postat în ușa unui vagon de tren, care tocmai ia viteză, își flutură fularul în semn de adio, iar eu rămîn pe peron, cu mîinile în buzunare. Ieri, la ieșire din market, în parcare, era o mașină cu geamurile complet aburite, și în timp ce goleam coșu, am observat un deget cum desenează un elefant pe geam, a trasat un cerc în jurul elefantului – am zîmbit – lîngă semnu ăsta de circulație a mai desenat rapid două buline, un triunghi isoscel și o banană; artistul din mașină și-a apropiat fața de așa-zisa mască și a zîmbit. E unul din puținele lucruri care m-au făcut pe moment fericit. Azi poate reușesc să vopsesc barca. Acum să-ți zic de excursia cu vaporeșul. Am văzut pe versanți pădurile înzăpezite; aisberguri pline cu foci; mările înghețate și balene scuipînd apă, mi-au înghețat mîinile și picioarele. Am trecut pe lîngă ferestrele ornate de Crăciun ale bătrînilor din azilele de bătrîni, pe lîngă magazinul de troli – o să-ți trimit poze cu troli sînd la geam. Cred că e ultima excursie pe care-o mai fac. Adio mări înghețate!

To: Pis

Ce dor mi-e să dau cu picioru într-o cutie. Mi s-a acrit de locu ăsta, mai bine luam o bursă în Germania. Acolo cel puțin mergea mai bine netul. Cred că mesajul tău s-a pierdut în eter, eu n-am primit nimic, să știi. Despre care prietenul lui S. e vorba? Îmi pare rău să aud că se duce naibii barul, mai ales că îmi plăcea mult cafeaua lor. Eu zic să stai cuminte, nu te căsători – ce ai? Mai bine caută-ți și tu o bursă pe undeva. N-ai nimic de pierdut. Chestii casnice?! – vai, să n-aud de chestii casnice. Măcar mai schimbi aerul, dacă altceva nu. Ce, nu ți-a fost bine când ai călătorit prin Bulgaria în vara aia nebună? Despre mama ta nu știu ce să zic. Încearcă în continuare s-o ignori. Până acum am făcut o cucerire numită Lorres. Adică tipul ăsta e algerian și ne-am cunoscut, am stat de povești etc.etc. Într-un fel orașul e ok., e plin de verdeață și de magazine, de fapt ți-am zis că era să mor la M.F.C (e un nebun aici care și-a făcut muzeul lui de ceară). Te anunț că la Berlioz nu mai merg. În weekend am fost la Rennes, pt că Nunez a vrut să facem o excursie de ziua ei. A fost foarte mișto și foarte FNAC – seara ne-am adunat vreo 20 în centru, și cum barurile erau scumpe, am băut pe stradă. Pe la 02.00 dansam salsa. Unii s-au întors, 10 din noi am rămas să facem o excursie la Dinan. În mașină cu Nunez, Alessio, Torres și Rodrigo, îți dai seama ce haită. Seara am ajuns înapoi la Nantes, da' tot nu ne-am potolit, am mers la Nunez în cameră să mai petrecem. Cu ocazia asta am luat de la amicul Torres o gripă de toată frumusețea, am epuizat aproape două pachete de servetele cu papagali. Acum ți-ai făcut o idee despre ce și cum. Imediat o întind. Aici sunt solduri și trebuie să alerg ca disperata prin magazine, de parcă n-aș mai fi văzut haine în viața mea; să mă înghesui, să dau din coate, să smulg bluze din mâinile rivalelor. Ai grijă de poponeața ta. Știi, am aici un leu de plus; îl cheamă Aurel și are bile-n coadă. O să-l întreb și pe el ce părere are despre cazul tău.

pentru tine, micuță afurisită

Din start te avertizez să nu iei foc. Te-am mai pomenit pe la întruniri, deci, într-un fel, participi și tu. Te și văd cum iei foc. Nu am somn, cred că sunt și prea agitat, toată ziua am urmărit o damă îmbrăcată în blănuri. Sper că acum ești acasă, fără migrene și alte disperări mistice. Aici toți încearcă să creeze, e groaznic. Am citit materialul, cu comentarii cu tot. E odios să scrii la modă, ești didacticistă și folosești limbajul ăla de lector snob, care se screme și vrea să pară mai intelectual decât e. Stai, calmează-te. De ce nu încerci tu să fii așa cum ești, de ce? Gata, gata. Hai să-ți povestesc ceva. Acum câteva zile m-am gândit să-i fac o vizită lui S. Mai nou lucrează acasă, toarnă bile de plastic pentru nu știu ce țară care, cică, folosește foarte multe bile de plastic. La S. intri direct de pe trotuar, locuiește la subsol, cobori patru trepte mici și două mari; în hol are o mocheta verde smarald, un cadru de motocicletă, două aparate Xerox, peste care sunt aruncate niște piese auto și câteva bucăți de polistiren. Faci stînga și intri într-o cameră mică; dulapuri și cutii de carton, încălțăminte și un cuier încărcat. Camera lui e un fel de hală: o masă de ping-pong care servește la de toate, o instalație care se vrea a fi pat. Din camera asta universală se intră în bucătărie, care este și baie și depozit de trofee canine – printre altele, S. este și Președintele Asociației Chinologice din oraș – tot aici, în bucătărie, are instalată o chiuvetă uriașă, unde spală și coafează câini. S. era într-o formă de zile mari. Ești plin de unghii, am zis. Am uitat să mă scutur, întotdeauna uit să mă scutur după ce le tai, mi se agață într-un mod fantastic de haine. Ai văzut pisica de la intrare? Nu, ce pisică? E o pisică albă care de câteva zile patrulează prin dreptul geamurilor. Am băut un ceai miraculous din ăla d' al lui – el face cele mai trăznite combinații de ceaiuri – și mi-a povestit întreaga istorie a bilelor de plastic. Când am ieșit de la S. nu am făcut mai mult de doi pași și ce crezi? Pisica! O pisică perfect albă cu ochi verzi, ușor întoarsă cu spatele spre mine, mă privea cu o curiozitate răutăcioasă, sau poate cu indiferență; am rămas blocat câteva secunde privindu-ne, și, pînă la urmă, am cedat. Aproape de casă am găsit pe trotuar un infam nouar de pică, deci... Mă crezi că nu am închis un ochi toată noaptea? Iar dimineața, cînd am reușit să adorm, am visat că am născut un copil străveziu ca gheața și eram groaznic de speriat că nu știam unde să-l ascund. Nu analiza nimic, i-o prostie de vis. Abia aștept să te întîlnesc, vreau să mergem din nou să-l urmărim pe domnul Muscă. Am impresia că acolo se petrec lucruri extraordinare și noi le ratăm. Sunt alături de tine. Rămîne ca-ntotdeauna, salut.

inbox (...)

subiect: tabăra din grădina cu trovanți

Sunt aici de două săptămîni. Parcă m-am întors în alt secol. Mobila din cameră e de-a dreptul horror – baroc de mahon. Patul în care dorm e o canapea de pe vremea turcilor, are un arc ieșit prin tapițerie; l-am anihilat cu pulovărul ăla vechi, pe care n-am vrut să-l iau. Locul meu preferat, din tot decorul ăsta, e un pietroi din spatele grădinii, sub o specie de salcîm – unul lînos – pe cale de dispariție. Aici îmi place mie să stau și să mă gîndesc. Singurul lucru care mă enervează e sefa internatului. Fii atent: eram la masă și îngurgitam orez cu lapte și cacao cînd intră pe ușă Autoritatea în persoană, Guvernanta guvernantelor, cu perechea mea de raiiați kaki pe braț – mi-i vîră su' nas, în timp ce mîncam, îți dai seama...

- Vezi pata asta? De unde e, că nu se duce? E gumă cumva? O vezi?

Eu nu am zis nimic.

- Mă întreb cu ce i-ai pătat...

În clipa aceea nu am mai rezistat și

- Vă rog să mă ascultați un minut. Nu am țipat, dar intuiesc că tonul meu era oțelit. A înțepenit, nu se aștepta la așa reacție. Un minut!

1. dacă priviți cu atenție veți observa că pata este pe partea posterioară a cracului, și, dacă v-ați fi gîndit puțin mai înainte de a mi-i fi vîrît sub nas, ați fi putut să vă dați seama și singură că nu vă pot răspunde la întrebările dumneavoastră unde/ cînd/ etc. i-am pătat, înțelegeți?

2. nimic pe lumea asta nu-i mai enervant decît să fii supus unui nenorocit de interogatoriu, despre cum ți-ai pătat pantalonii, și asta în timp ce mănînci orez cu lapte. Stați, nu plecați... nu am terminat. M-a privit încă o dată prin ușa întredeschisă înainte să dispară pe holul întunecat, care leagă bucătăria de sufragerie și dormitor, cu raiiații pe brațul stîng și cu călcătorul în mîna dreaptă. Și atunci mi-am dat seama că nebuna asta calcă raiiați.

Să nu-ți faci griji, mă descurc de minune în pustietatea asta plină de surprize. Nu mă aștepta la gară. Sunt hotărît să vin pe jos într-un marș forțat care să spulbere toate recordurile.

Cu părul în vînt, prietenul tău Sebastian.

Ps. Am adunat o tonă de insecte. Le-am îngropat lîngă pietroi. Cică are puteri miraculoase.